

GRUPPE: Kystbefæstn

TRYKT: Langelands A
d 24-9-61

EMNE: Langeland

ORLOGSMUSEET

Marinedistrikt LANGELAND har faaet mere af bestille under nyordningen

Man har intimt samarbejde med hjemmeværnene og med fyrvæset, samtidig med at patruljeringen er blevet mere effektiv.

net har faaet en ny di-
ning. Det har før været
at søværnet har haft en
ingstjeneste fordelt over fi-
rader, men man har indset
lige i disse store omraader,
man slet ikke kan naa at dæk-
alt paa en tillidsvækkende maa-
e. Nu har man udvidet og Marine-
distrikt Langeland er en af de 7 po-
ster. Foruden Langeland har man
distrikter paa Stevns og Bornholm,
Sundets, Storebælts, Lillebælts og
Kattegats marinedistrikter.

— Før skulle de fire stationer selv
holde øje med hvad der foregik
overalt, hvorimod man nu bliver
hjulpet paa bedste maade, baade af
de andre værn og af hjemmeværne-
ne, støttet af civilbefolkningen. Fy-
rene paa Langeland har først og
fremmest meldepligt til København,
fortæller distriktets presseofficer,
søløjtnant Rasmussen, men vi har
indgaaet en ordning med dem om,
at de melder alt hvad de ser, ogsaa
til os. Ligeledes melder baade fiske-
kuttere og hjemmeværnskutterne
der hjælper os med afpatruljerin-
gen, foruden at vi kan tage telefo-
nen og ringe op til strandfogder,
havnefogder, fyrmestre og alle der
maatte have den viden vi er paa
jagt efter inden for vores distrikt.

Radaren afslører.

Hvis der kommer et fartøj inden
for vores omraade, der strækker sig
helt ned til den tyske grænse og op
til Hesnæs og videre til Dars, til
Vejsnæs og til Schleimünde, har vi
det straks paa vores radarskærme.
Den dækning vi faar fra radaren er
meget effektiv, og det den ikke op-
fanger tager vore patruljebaade sig
af. Alle meldinger om skibspositio-
ner sender vi videre til hovedcentra-
len som fører dem ind paa et kort.
Hvis det viser sig at vi har faaet
noget af interesse sender de en mel-
ding om, at de godt kunne tænke
sig lidt nærmere oplysninger om
den og den genstand, og vi under-
søger saa sagen.

Helikoptere til eftersøgning.

— Har De ogsaa med eftersøg-
ninger at gøre?

— I den højeste grad, og hvis det
er nødvendigt tager vi helikoptere i
brug. Vi sender en melding til flyve-
stationen om, at vi har brug for en
af deres helikoptere, og saa sender
de en omgaaende til eftersøgnings-
arbejdet.

— Har De haft brug for denne
hjælpekilde?

— Ja, det er sket en gang, hvor
en ung mand var gaaet ud med en
skydepram i haardt vejr fra Bagen-
kop. Han blev fundet død paa en af
smaaøerne to dage senere.

— Saadan en aktion maa koste
en masse penge?

— Tal ikke om det, det er den
slags man ser bort fra naar det gæl-
der menneskeliv, men det er rigtig
nok, og civilbefolkningen burde ha-
ve mere at vide om de store om-
kostninger det medfører at sætte en
saadan aktion i scene, der løber op
i flere tusinde kroner.

Samarbejde.

— Hvordan ligger det med di-
striktets samarbejde med hjemme-
værnet?

— Vi har et stort samarbejde
med det maritime hjemmeværn og
noget mindre med det „tørre“ hjem-
meværn, som det kaldes. Vores kon-
takt med luftmeldekorpsen er der
mod meget lille.

Det maritime hjemmeværn hjæl-
per os ikke alene med at melde og
med eftersøgningerne, men ogsaa
med at afpatruljere omraadet. Det
arbejde de her udfører er os til stor
hjælp.

Mine intakt efter 17 aar.

Paa væggen bag søløjtnanten
hænger et stort kort, der viser di-
striktets grænser, og det er samti-
dig fyldt med en hel række gule
streger. Det er de minestregede om-
raader, og for et saadant omraade
garanterer søværnet for, at der ikke
findes en mine; man har nemlig
strøget det over ialt 16 gange for at
være ekstra sikker, saa hver meter
havbund er altsaa nøje gennemsogt.

Søværnet ville hellere end gerne
gennemstryge alle farvande, hvis
det ikke var for de økonomiske van-
skeligheder.

— Ved man ikke nogenlunde,
hvor minerne er lagt ud?

— For en stor deis vedkommen-

de, men der kan ogsaa være tale
om miner kastet fra flyvemaskine.

— Var der ikke tale om, at sø-
værnet skulle erklære alle danske
farvande for minetrie?

— Jo, det var der, men det bety-
der, at man paatager sig det store
ansvar der automatisk vil følge
med. Man var dog lige ved at gaa
ind paa det, da man fandt en abso-
lut intakt mine. Den var nu 17 aar
efter at den var blevet kastet, sta-
dig saa god som ny, det gjorde ud-
slaget.

Farlig granat.

— Apropos miner, findes der ikke
mange forsagere som kan være til
stor fare for de eventuelle findere?

— Der findes mange, og vi mod-
tager jævnligt anmeldelser om fund-
ne bomber, men det er ikke altid at
den paagældende finder er i stand
til at vurdere faren. Vi havde for et
stykke tid siden et tilfælde, hvor en
landmand under pløjningen fandt en
granat. Den var rustet lidt af det
lange ophold i jorden, og han smed
den op i en stenbunke. Næste dag
han besøg af en ven, og denne
var opmærksom paa faren og un-
derrettede landbetjenten, som straks
sørgede for, at vi fik besked. Grana-
ten lavede et hul der var otte me-
ter i diameter og fire meter dybt!

— — —

Saa lyder en fløjte og en højtaler
kalder alle mand til monstring, sø-
løjtnant Rasmussen maa afsted for
at være med. arv.